

Παράβολο Πολ. αγωγής
Παράβολο Δημοσίου
Αθήνα, 2.9.ΝΟΕ.2012
Ο Γραμματέας

Δ 2012/4526

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Του ΑΡΤΕΜΗ ΣΩΡΡΑ του Βασιλείου, κατοίκου Πατρών, οδός Θεοδότου, αριθμός 24-26.

ΚΑΤΑ

1. Του **Αντωνίου Σαμαρά**, υπό την ιδιότητά του ως Πρωθυπουργού της Ελλάδας, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού, αρ. 340 και Μέγαρο της Βουλής των Ελλήνων.

2. Του **Ευάγγελου Βενιζέλου**, υπό την ιδιότητά του ως Αρχηγού του συγκυβερνώντος κόμματος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος (ΠΑ.ΣΟ.Κ), κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Ιπποκράτους, αριθμός 22.

3. Του **Φώτιου Κουβέλη** υπό την ιδιότητά του ως Αρχηγού του συγκυβερνώντος κόμματος της Δημοκρατικής Αριστεράς, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Αγίου Κωνσταντίνου, αριθμός 40.

4. Του **Ιωάννη Στουρνάρα**, υπό την ιδιότητά του ως Υπουργού Οικονομικών, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Κ. Σερβίας, αριθμός 10.

5. Του **Κάρουλου Παπούλια**, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

6. Άπαντων των Αρχηγών των Κομμάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

7. Άπαντων των Ελλήνων Βουλευτών.

8. Παντός άλλου υπευθύνου.

Δια της παρούσας μου, καταμηνύω τους άνω αναφερομένους και ζητώ την κατά νόμο άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος τους και την κατά νόμο τιμωρία τους, διότι τέλεσαν σε βάρος της Χώρας μας και του Ελληνικού Λαού τις άδικες πράξεις: α) της εσχάτης προδοσίας κατ' άρθρο 134 παρ. 2 εδ. α' σε συνδυασμό με άρθρο 134 Α ΠΚ και β) της παράβασης καθήκοντος κατ' άρθρο 259 ΠΚ. Επιπλέον καταμηνύω τους τέσσερις πρώτους εκ των μηνυόμενων και για την τέλεση της κακουργηματικής απιστίας κατ' άρθρο 256, εδ. γ' περ. 2 ΠΚ.

Στην άσκηση της παρούσας μηνυτήριας αναφοράς μου προβαίνω από δικαιολογημένο ενδιαφέρον ως Έλληνας πατριώτης, πολίτης Δημοκρατικού Κράτους, προς υποστήριξη του δημοκρατικού ιδεώδους που το Ελληνικό Σύνταγμα διακηρύσσει. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 120 § 4 του Συντάγματος : **«Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων».**

Άλλωστε ο πατριωτισμός είναι ο θεμελιώδης συνεκτικός δεσμός του συνταγματικού κράτους, αφού σ' αυτόν βασίζεται η ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ και με αυτόν συντηρείται το συνταγματικό πολίτευμα και εμψυχώνεται και δικαιολογείται η πολιτική κυριαρχία του λαού.

Επομένως η παρούσα μου ασκείται προκειμένου η Ελληνική Δικαιοσύνη να πράξει τα δέοντα για τη διαφύλαξη και την προστασία του εθνικού συμφέροντος και όλων των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών.

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Τον Ιανουάριο του 2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Έκθεσή της, διατυπώνει αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβεια των στατιστικών στοιχείων του χρέους και του δημοσιονομικού ελλείμματος που τους παρέχει η Ελληνική Κυβέρνηση.

Έκτοτε, αρχίζει να σημειώνεται ραγδαία αύξηση στα spread των ελληνικών ομολόγων και διαρκείς υποβαθμίσεις της Ελληνικής οικονομίας από διεθνείς οίκους αξιολόγησης.

Όλα τα παραπάνω οδήγησαν τα επιτόκια δανεισμού της Χώρας από τις διεθνείς αγορές σε απαγορευτικά επίπεδα, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να προσφύγει στον μηχανισμό στήριξης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Τρόικα).

Προκειμένου όμως να ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός στήριξης, η Ελλάδα έπρεπε να προχωρήσει σε υπογραφή μνημονίου για τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν.

Στις 3 Μαΐου 2010, η Ελληνική Κυβέρνηση αιτήθηκε 80 δις ευρώ από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης (Eurogroup) και 30 δις ευρώ από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ).

Υπογράφοντες για την ελληνική πλευρά ήταν ο τότε Υπουργός Οικονομικών, Γεώργιος Παπακωνσταντίνου και ο Πρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδος, Γεώργιος Προβόπουλος.

Παρά τις έντονες αντιδράσεις του ελληνικού λαού που προκλήθηκαν από την ανακοίνωση των νέων μέτρων, **το μνημόνιο υπερψηφίστηκε επί της αρχής από τη Βουλή, στις 6 Μαΐου 2010 και κυρώθηκε με τον νόμο 3845/2010 (σχετ. 1).**

Στις **8 Μαΐου 2010** εγκρίθηκε "Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης" με τις χώρες του Ευρώ και "Διακανονισμός Χρηματοδότησης Αμέσου Ετοιμότητας" με το ΔΝΤ.

Στη συνέχεια σχηματίστηκε ομάδα εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ), της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), γνωστή και ως "Τρόικα", η οποία ανά τρίμηνο αξιολογεί την πρόοδο του προγράμματος εφαρμογής των όρων του "Μνημονίου" και αποφασίζει για την εκταμίευση της αντίστοιχης δόσης του δανείου.

Στις **29 Ιουνίου 2011** ψηφίστηκε από τη Βουλή των Ελλήνων το "Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015", το οποίο κυρώθηκε με τον **νόμο 3986/2011 (σχετ. 2)**.

Το μεσοπρόθεσμο προβλέπει μία σειρά από μέτρα για τον περιορισμό των δαπανών και αύξησης των εσόδων. Περιορίζονται μισθολογικές και λειτουργικές δαπάνες και προστίθενται νέα φορολογικά μέτρα. Ιδρύεται οργανισμός Αποκρατικοποιήσεων (Ταμείο Δημόσιας Περιουσίας) με σκοπό την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Παρά τα σκληρά οικονομικά μέτρα που ελήφθησαν για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, οδηγώντας σε απόγνωση πολλούς συμπολίτες μας, κατέστη εμφανές ότι το χρέος της Ελλάδας δεν είναι βιώσιμο, οπότε στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιήθηκε στις 21-7-2011, διαπιστώθηκε ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας ήταν εκτός στόχων και αποφασίστηκε η ένταξη της Ελλάδας σε νέο μηχανισμό στήριξης ύψους 158 δις, η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των υφιστάμενων δανείων και η εθελοντική συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην απομείωση του χρέους.

Η κατάσταση αυτή σε συνδυασμό με την απειλή της Τρόικας για την μη καταβολή της έκτης δόσης του δανείου του πρώτου πακέτου διάσωσης, αποτέλεσε το πρόσχημα για την λήψη έκτακτων συμπληρωματικών μέτρων από την πλευρά της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Στις **6 Οκτωβρίου 2011** κατατέθηκε στη Βουλή το πολυνομοσχέδιο για το νέο βαθμολόγιο-μισθολόγιο του δημοσίου, τις μειώσεις σε κύριες και επικουρικές συντάξεις, τις μειώσεις στο εφάπαξ, την νέα φορολογική κλίμακα και τις αλλαγές στα εργασιακά, το οποίο ψηφίστηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο στις 20 Οκτωβρίου 2011 και κυρώθηκε με τον **νόμο 4024/2011 (σχετ. 3)**. Τα νέα μέτρα που συνοδεύουν το μνημόνιο εγκρίθηκαν από την νέα Κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Λουκά Παπαδήμο, στις 10 Φεβρουαρίου 2012.

Ακολούθως, στις **12 Φεβρουαρίου 2012** συζητήθηκε στη Βουλή η πρόταση νόμου για τη συμφωνία του δεύτερου Μνημονίου, ψηφίστηκε στις 13 Φεβρουαρίου και κυρώθηκε με τον **νόμο 4046/2012**.

Μέσα σε αυτό το κλίμα των οικονομικοπολιτικών αναταραχών και εξελίξεων με την επιβολή δυσβάσταχτων οικονομικών μέτρων σε βάρος του Ελληνικού Λαού, θεώρησα ιδιαίτερο ηθικό χρέος μου, ως Έλληνας πολίτης, να προσφέρω την συνδρομή μου προκειμένου η Χώρα να εξέλθει από το οικονομικό αδιέξοδο.

Είμαι νόμιμος κάτοχος έξι (6) χρεωστικών ομολόγων του αμερικανικού δημοσίου, αξίας 100.000.000.000 δολαρίων ΗΠΑ έκαστο ήτοι συνολικής αξίας 600.000.000.000 δολαρίων ΗΠΑ.

Στις 28-9-2012 απέστειλα την πρότασή μου για την δανειοδότηση της Ελληνικής Δημοκρατίας με σκοπό την

αποπληρωμή του δημοσίου χρέους στους κάτωθι φορείς **(ίδετε**

σχετ. 4^α-4ι):

- 1) Στον Πρωθυπουργό της Χώρας, κ. Αντώνη Σαμαρά.
- 2) Στον Πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής.
- 3) Στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, κ. Φίλιππο Σαχινίδη.
- 4) Στον Υπουργό Οικονομικών, κ. Ιωάννη Στουρνάρα.
- 5) Στα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου.
- 6) Στον Άρειο Πάγο.
- 7) Στον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεώργιο Προβόπουλο.
- 8) Στην Πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, κα Christine Lagarde.
- 9) Στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κ. Mario Monti.
- 10) Στην Κυπριακή Δημοκρατία.
- 11) Στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Jose Manuel Barroso.

Την πρότασή μου συνόδευαν όλα τα απαραίτητα έγγραφα και ειδικότερα η πιστοποίηση της κατάθεσης του ποσού των 600.000.000.000 δολαρίων ΗΠΑ υπό τη μορφή treasury bills υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας σε ειδικό κηδεμονεύοντα λογαριασμό **(σχετ. 4ια).**

Η πρότασή μου αφορούσε τη χορήγηση δανείου από εμένα προς την Ελληνική Δημοκρατία, με διάρκεια αποπληρωμής αυτού 100 ετών και επιτόκιο 0,5 %, με δυνατότητα για περαιτέρω χρηματοδότηση με τους αυτούς όρους.

Παρά τις αγαθές προθέσεις μου και την επιθυμία μου να συνδράμω την πατρίδα μου, μετ' εκπλήξεως διεπίστωσα ότι η

πρότασή μου δεν έλαβε τη δέουσα αντιμετώπιση, παρά την απαξίωσαν και χλεύασαν εμένα τον ίδιο ως «απατεώνα» και «χρυσοθήρα».

Συγκεκριμένα, στις 4-10-2012, το Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε ανακοίνωση, μέσω του διαδικτύου με θέμα: «Σχετικά με τα φημολογούμενα 600 δισ. ευρώ, τα οποία υποτίθεται ότι έχουν συγκεντρωθεί για να επενδυθούν στην Ελλάδα», το περιεχόμενο της οποίας έχει επί λέξει ως εξής:

«Από το υπουργείο Οικονομικών ανακοινώνεται ότι ουδεμία πρόταση, προσφορά ή ενημέρωση έχει γίνει στο υπουργείο και στην κυβέρνηση γενικότερα, σε σχέση με τα φημολογούμενα 600 δισ. ευρώ, τα οποία υποτίθεται ότι έχουν συγκεντρωθεί για να επενδυθούν στην Ελλάδα. Τη στιγμή που καταβάλλεται μια τιτάνια προσπάθεια για να κλείσουμε ένα πακέτο δαπανών 11,5 δισ. ευρώ και να εξασφαλίσουμε την επόμενη δόση του δανείου των εταίρων μας, οποιαδήποτε πληροφορία «ανακάλυψης θησαυρών» που προσφέρονται για την αποπληρωμή των χρεών μας, μόνο ως αστείο μπορεί να αντιμετωπιστεί. Επειδή, όμως, ο ελληνικός λαός έχει προσφέρει και συνεχίζει να προσφέρει αιματηρές θυσίες για να βγούμε από την κρίση, θα ήταν συνετό οι διάφοροι χρυσοθήρες να επιδεικνύουν τουλάχιστον μια στοιχειώδη σοβαρότητα» (σχετ. 5).

Δυστυχώς για μένα αλλά και για όλο τον Ελληνικό Λαό, η κατ' αυτόν τον τρόπο απαξίωση της πρότασής μου από τους αρμόδιους φορείς, χωρίς καν να προβούν σε έλεγχο της αξιοπιστίας της, αποτελούσε περίτρανη απόδειξη της προδοτικής στάσης τους, επιλέγοντας συνειδητά να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα ξένων δυνάμεων σε βάρος του εθνικού συμφέροντος.

Πλην όμως, επειδή δεν εναπόκειται στη διακριτική τους ευχέρεια η αξιολόγηση μιας πρότασης και των όρων της για τη σωτηρία της Χώρας, **αλλά αποτελεί καθήκον τους ως εκ του θεσμικού τους ρόλου**, στις 22-10-2012, απέστειλα την από 17-10-2012 εξώδικη- δήλωση- πρόσκλησή -διαμαρτυρία μου, διά της οποίας υπέβαλα και επισήμως την πρότασή μου προς την Ελληνική Κυβέρνηση και το Υπουργείο Οικονομικών "υπενθυμίζοντάς" τους την υποχρέωση τους να την ελέγξουν προτού την απορρίψουν ή τη χλευάσουν, Την ως άνω εξώδικη δήλωσή μου κοινοποίησα και στον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου **(σχετ. 6, 7, 8)**.

Η υποχρέωσή τους αυτή απορρέει από την ανάγκη ανεύρεσης μίας λύσης, η οποία θα έβγαζε την Χώρα από το οικονομικό αδιέξοδο, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο την εθνική της κυριαρχία, τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, τα οποία αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του δημοκρατικού πολιτεύματος, και κατοχυρώνονται και προστατεύονται από το Σύνταγμά μας.

Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν ότι οι όροι που συνοδεύουν την πρότασή μου για τη δανειοδότηση της Χώρας, όχι μόνο είναι σαφώς ευνοϊκότεροι από αυτούς που μας επιβάλλει η Τρόικα με τη σύμφωνη δουλική συναίνεση της Ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά ταυτίζονται με τη βούληση του Ελληνικού Λαού για απόδοση δικαιοσύνης και τήρηση διαφάνειας.

Και τούτο διότι, η πρότασή μου αφορούσε τη χορήγηση δανείου από εμένα προς την Ελληνική Δημοκρατία, με διάρκεια αποπληρωμής αυτού 100 ετών και επιτόκιο 0,5 %, με τους κάτωθι όρους: **α)** διεξαγωγή λογιστικού ελέγχου από επιτροπή διεθνών πραγματογνωμόνων υπό την εποπτεία των Ανώτατων Δικαστών του Αρείου Πάγου, για την εξακρίβωση του πραγματικού ύψους του

δημόσιου χρέους και β) η διεξαγωγή έρευνας και απόδοση ευθυνών σε όλους αυτούς που είχαν στη διαχείρισή τους δημόσιο χρήμα (πολιτικών προσώπων και Διοικητικών στελεχών) μέχρι σήμερα.

Επίσης υπήρχε η δυνατότητα για περαιτέρω χρηματοδότηση της Ελληνικής Δημοκρατίας εφόσον αυτό καθίστατο αναγκαίο με τους αυτούς όρους.

Αντίθετα αρκεί μία απλή ανάγνωση της δανειακής σύμβασης και των μνημονίων που μας επέβαλαν οι δανειστές μας, για να αντιληφθεί κανείς ότι πρόθεσή τους είναι η οικονομική υποδούλωση της Χώρας και η εκχώρηση του σκληρού πυρήνα της εθνικής μας κυριαρχίας.

Για όλους τους άνω εκτιθέμενους λόγους, απέστειλα πλήρη φάκελο με τα αποδεικτικά έγγραφα που συνόδευαν την πρότασή μου θέτοντας εαυτόν και όλους τους συμβούλους μου στη διάθεσή των αρμόδιων φορέων για όποια τυχόν διευκρίνιση και πληροφορία ήθελαν τους παρασχεθεί για το σκοπό αυτό.

Παράλληλα διά της ως άνω από 17-10-2012 εξώδικης δήλωσής μου, τους έτασσα προθεσμία πέντε (5) εργασίμων ημερών προκειμένου να ελέγξουν την πρότασή μου και να ορίσουν συνάντησή μου μετά των συμβούλων μου με τους αρμόδιους Υπουργούς και υπηρεσιακούς παράγοντες, προκειμένου να τους παρέχω οποιεσδήποτε τυχόν διευκρινίσεις και πληροφορίες θεωρούσαν απαραίτητες για την τελική συμφωνία.

Στις 30-10-2012, παρήλθε ο εύλογος χρόνος που έτασσα προς αυτούς για την εξέταση της πρότασής μου, απορρίπτοντάς την σιωπηρώς και εκφράζοντας με σαφήνεια τη βούληση και πρόθεσή τους να εμμένουν στις συμβάσεις και συμφωνίες που έχουν συνάψει με τους εταίρους δανειστές μας σε βάρος του εθνικού συμφέροντος.

Ακολούθως, στις 2-11-2012, ενόψει της ψήφισης του νέου νομοσχεδίου, κοινοποίησα νέα επιστολή προς τον Πρωθυπουργό, τον Υπουργό Οικονομικών, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρόεδρο της Βουλής, με αίτημα την πραγματοποίηση συνάντησης εντός 48 ωρών, με αντικείμενο τη δανειοδότηση της χώρας μας με το ποσό των 600 δις δολαρίων ΗΠΑ μέσω αμερικανικών treasury bills **(σχετ. 9, 10, 11, 12)**.

Επί της ως άνω επιστολής - αίτησής μου, μου κοινοποιήθηκε στις 3-11-2012 το με αριθμό πρωτοκόλλου 9927/3-11-2012 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών, διά του οποίου μου γνωστοποιούσε ότι το αίτημά μου έχει διαβιβαστεί αρμοδίως προς τους κ.κ. Γ. Προβόπουλο, Βασίλη Μαστρόκαλο και την 23^η Διεύθυνση ΓΛΚ, προκειμένου να προβούν στις νόμιμες ενέργειες στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, από τους οποίους μέχρι σήμερα δεν έχουμε λάβει καμία σχετική απάντηση **(σχετ. 13)**.

Επίσης μου κοινοποιήθηκε η από 2-11-2012 και με αριθμό πρωτοκόλλου 2615/2012 δήλωση του Προέδρου της Βουλής, διά της οποίας μου γνωστοποιούσε ότι τα θέματα στα οποία αναφέρομαι δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του **(σχετ. 14)**.

Από τα ως άνω προκύπτει ότι ο 4^{ος} μηνυόμενος, Υπουργός Οικονομικών, υιοθετώντας την πάγια παρελκυστική και παραπολιτική τακτική του, προς εξοικονόμηση χρόνου για την ψήφιση του νέου νομοσχεδίου με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, εξυπηρέτησε πιστά τις εντολές της Ελληνικής Κυβέρνησης προς διασφάλιση των ξένων συμφερόντων. Είναι επομένως ολοφάνερη η σκοπιμότητα της τακτικής αυτής των τεσσάρων πρώτων μηνυόμενων, η οποία ωστόσο δεν συνάδει με τον θεσμικό τους ρόλο και μάλιστα στις τόσο κρίσιμες στιγμές που διανύει η Χώρα μας.

Σε κάθε περίπτωση η παραπομπή στους ως άνω φορείς θα έπρεπε να γίνει υπό τις σαφείς οδηγίες των τεσσάρων πρώτων Αιτηνυόμενων και υπό την εποπτεία αυτών, προκειμένου να επιληφθούν του θέματος εντός του σύντομου χρονικού διαστήματος που είχαν στην διάθεσή τους προ της ψήφισης του νέου Νομοσχεδίου. Πράγμα το οποίο δεν έπραξαν παρά μόνο υιοθέτησαν την πάγια παρελκυστική τους τακτική που χρησιμοποιούν κάθε φορά που θέλουν να «θάψουν ένα θέμα».

Στις 7-11-2012, ενόψει της ψήφισης του νέου νομοσχεδίου, απέστειλα προς τον Πρωθυπουργό της Χώρας, τον Υπουργό Οικονομικών και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, νέα πρόσκληση για συνάντηση ως ύστατη προσπάθεια για την παρουσίαση της πρότασής μου **(σχετ. 15, 16, 17)**.

Παράλληλα την ίδια ημέρα, ενημερώσαμε με επιστολές τα μέλη όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων δια των Προέδρων τους για την πρότασή μου περί δανειοδότησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και τους καλέσαμε να ασκήσουν όλα τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα και τους νόμους μέσα προκειμένου να λάβει η πρότασή μου τη δέουσα αντιμετώπιση από την Ελληνική Κυβέρνηση **(σχετ. 18- 27)**.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, ενημέρωσα όλους τους πολιτικούς παράγοντες της Χώρας για την πρότασή μου περί δανειοδότησης της Ελληνικής Δημοκρατίας, χωρίς να λάβω ουδεμία απάντηση και ουδεμία ένδειξη ενδιαφέροντος ούτε από την πολιτική ηγεσία, ούτε από την αξιωματική αντιπολίτευση αλλά ούτε και από τον λοιπό πολιτικό κόσμο της χώρας.

Ακολούθως, στις 7-11-2012, με 153 «ναι» 128 «όχι» και 18 «παρών», υπερψηφίστηκε το νέο πολυνομοσχέδιο, με το οποίο

εγκρίθηκε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 και κυρώθηκε με τον **νόμο 4093/2012** προκαλώντας νέα συρρίκνωση των μισθών, συντάξεων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (**σχετ. 28**).

Εν συνεχεία, στις 11-11-2012 ψηφίστηκε ο προϋπολογισμός της Χώρας κάτω από τις οδηγίες και εντολές των ξένων δυνάμεων.

Προκειμένου να εξαντλήσω κάθε περιθώριο για την εξέταση της πρότασής μου, στις 19-11-2012, μην έχοντας λάβει καμία απάντηση ή ενημέρωση σχετικά με το αίτημά μου, κοινοποίησα προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών – 4^ο μηνυόμενο, **την από 16-11-2012 εξώδικη δήλωσή μου**, την οποία συκοινοποίησα και προς τους κ.κ. Γεώργιο Προβόπουλο και Βασίλη Μαστρόκαλο καθώς και την 23^η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στους οποίους είχε διαβιβάσει την από 2-11-2012 επιστολή μας, προκειμένου να προβούν στις νόμιμες ενέργειες (**σχετ. 29, 30, 31, 32**).

Διά της ως άνω εξώδικης δήλωσής μου, καλούσα τους ως άνω φορείς, όπως εντός τριών ημερών από την παραλαβή της, να ορίσουν συνάντηση για τη συζήτηση της πρότασής μου, άλλως να με ενημερώσουν εγγράφως σχετικά με τις ενέργειες, στις οποίες προέβησαν αναφορικά με το αίτημά μου.

Δυστυχώς, για μία ακόμη φορά δεν έλαβα καμία απάντηση από κανέναν από τους ως άνω φορείς επιβεβαιώνοντας με την τακτική τους αυτή ότι έχουν ταχθεί στην εξυπηρέτηση των ξένων δυνάμεων, αδιαφορώντας για τη βούληση και την τύχη του Ελληνικού Λαού.

Ενόψει των τραγικών κοινωνικοοικονομικών εξελίξεων και συνθηκών, θεωρώ αδιανόητη τη στάση που επέλεξαν να τηρήσουν οι επίσημοι πολιτικοί παράγοντες της Χώρας, οι οποίοι είτε κώφευσαν

είτε αποποιήθηκαν την οιαδήποτε ευθύνη τους και απέφυγαν
επτέχνως την οιαδήποτε ανάμιξη τους σε μία πρόταση σωτηρίας της
χώρας.

Για ποιους λόγους άραγε οι μηνυόμενοι σπεύδουν να
ικανοποιήσουν κάθε αίτημα της «Τρόικας» με τίμημα την εκχώρηση
της εθνικής μας κυριαρχίας και μένουν απαθείς μπροστά σε μία
πρόταση που θα βγάλει την χώρα από το οικονομικό αδιέξοδο
δικαιώνοντας παράλληλα τη λαϊκή βούληση για απονομή
δικαιοσύνης και τήρησης απόλυτης διαφάνειας;

Η απόρριψη της πρότασής μου από την Ελληνική Κυβέρνηση
χωρίς καν να ελέγξει την αξιοπιστία της, συνιστά συνειδητή
απόφασή της για οικειοθελή εκχώρηση του σκληρού πυρήνα της
εθνικής μας κυριαρχίας στις ξένες δυνάμεις.

Και τούτο διότι δεν είναι δυνατόν, ενώ υπάρχει μία πρόταση με
όρους σαφώς ευνοϊκότερους από αυτούς που έχει ήδη αποδεχτεί η
Ελληνική Κυβέρνηση από τους εταίρους δανειστές μας, όροι, οι
οποίοι ταυτίζονται με το περί δικαίου αίσθημα όλων των Ελλήνων,
αυτή να μην ελέγχεται και η Ελληνική Κυβέρνηση όχι μόνο να
εμμένει σε συμβάσεις και συμφωνίες με όρους πρωτοφανούς
σκληρότητας, οι οποίοι είναι αντίθετοι με το Σύνταγμά μας και τη
διεθνή νομιμότητα αλλά να προβαίνει περαιτέρω σε νέες
διαπραγματεύσεις και τη σύναψη νέων μέτρων, τα οποία θα δώσουν
τη "χαριστική βολή" στον Ελληνικό Λαό.

Επομένως, οι μηνυόμενοι απορρίπτοντας την πρότασή μου για
δανειοδότηση, εξέφρασαν ρητά τη βούλησή τους να εξυπηρετήσουν
τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα των ευρωπαϊών δανειστών μας σε
βάρος του εθνικού συμφέροντος, με την ψήφιση των νέων μέτρων
σε βάρος του Ελληνικού Λαού εκχωρώντας με τον τρόπο αυτό σε

ξένες δυνάμεις (Τρόικα) την νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία, ήτοι τις τρεις συνιστώσες της λαϊκής κυριαρχίας που αποτελεί θεμελιώδη αρχή του πολιτεύματος (άρθρο 1 Συντάγματος), η παραβίαση της οποίας συνιστά το αδίκημα της Εσχάτης Προδοσίας.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

I. ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 134 ΠΚ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 134 ΠΚ « Τιμωρείται με την ποινή της ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης:

A) όποιος αποπειράται να αποστερήσει με οποιοδήποτε τρόπο το Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα

B) όποιος αποπειράται με σωματική βία ή με απειλές σωματικής βίας: **α)** να παρεμποδίσει κάποιον απ' αυτούς από την άσκηση της συνταγματικής εξουσίας του ή να τον εξαναγκάσει να επιχειρήσει πράξη που απορρέει από αυτή την εξουσία και **β)** να μεταβάλει το πολίτευμα του Κράτους.

Με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος, εκτός από την περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου: **α)** επιχειρεί με βία ή απειλή βίας ή με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού

β) επιχειρεί με τα μέσα που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο και με τρόπο πρόσφορο να διαπράξει την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος, να αποστερήσει ή να παρακωλύσει τη Βουλή, την Κυβέρνηση ή τον Πρωθυπουργό από την ενάσκηση της εξουσίας που

τους παρέχει το Σύνταγμα ή να τους εξαναγκάσει να εκτελέσουν ή να παραλείψουν πράξεις που απορρέουν από την εξουσία αυτή

γ) ασκεί ή άσκησε την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και με τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό.

Όποιος αποπειράται να θανατώσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή εκείνον που ασκεί την προεδρική εξουσία τιμωρείται με θάνατο ή ισόβια κάθειρξη».

Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 134^α ΠΚ:

«Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο πλαίσιο του προηγούμενου άρθρου: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης δ) η αρχή του πολυκομματισμού ε) η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας από το Σύνταγμα και τους νόμους ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα».

Περαιτέρω στη διάταξη του άρθρου 135 ΠΚ ορίζεται ότι:

«Όποιος δημόσια ή με τη διάδοση εγγράφων, εικόνων ή παραστάσεων προκαλεί με πρόθεση ή προσπαθεί να διεγείρει άλλους στο να επιχειρήσουν πράξεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 134 τιμωρείται με κάθειρξη.

Όποιος συνωμοτεί με άλλον με σκοπό να εκτελέσουν πράξη από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 134 ή με συνεννοήσεις με ξένη κυβέρνηση προπαρασκευάζει την εκτέλεση μιας απ' αυτές τις πράξεις, τιμωρείται με κάθειρξη.

Οποιαδήποτε άλλη προπαρασκευαστική ενέργεια με πρόθεση μιας από τις αναφερόμενες στο άρθρο 134 πράξεις τιμωρείται φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών.

Συνωμοσία υπάρχει όταν δύο ή περισσότεροι συναποφασίσουν να τελέσουν πράξη εσχάτης προδοσίας ή αναλάβουν αμοιβαία υποχρέωση να τελέσουν τέτοια πράξη».

Εν προκειμένω, οι μηνυόμενοι, σφετεριζόμενοι την ιδιότητά τους ως όργανα του Κράτους έχουν ήδη καταλύσει και καταστήσει ανενεργό, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία τις θεμελιώδεις αρχές και τους θεσμούς του πολιτεύματος αυτού και συνεχίζουν να κωφεύουν σε μια πρόταση που θα παρείχε τη δυνατότητα στη χώρα μας όχι μόνο να αποπληρώσει το χρέος της και να απαλλαγεί από τις ξένες δυνάμεις, αλλά και θα της έδινε ώθηση για περαιτέρω ανάπτυξη και ευημερία.

Η πρόθεσή τους αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι ενώ γνωρίζουν την ύπαρξη της προτάσεώς μου για δανειοδότηση της Χώρας μας, με όρους κατά πολύ ευνοϊκότερους από αυτούς που μας έχουν επιβάλει οι δανειστές μας και ενώ τους παρέχεται η δυνατότητα να επανορθώσουν για την τεράστια ζημία που έχουν ήδη προκαλέσει στη Χώρα μας, **όχι μόνο δεν δέχονται να την εξετάσουν και να την συζητήσουν, αλλά προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των δανειστών εταίρων μας, προβαίνουν στην ψήφιση νέων μέτρων επαχθέστερων των προηγούμενων.**

Ενώ λοιπόν οι μηνυόμενοι έχουν ήδη καταλύσει την εθνική και πολιτική ανεξαρτησία της χώρας μας, μετατρέποντάς την σε ένα οικονομικά εξαθλιωμένο διεθνές προτεκτοράτο, εξυπηρετώντας πιστά τα συμφέροντα των δανειστών μας (κρατών μελών της

Ευρωζώνης με επικεφαλής τη Γερμανία και το ΔΝΤ), επιμένουν ακόμη και σήμερα να αδιαφορούν για το πραγματικό συμφέρον της Ελλάδας και την αληθινή βούληση του ελληνικού λαού που είναι η έξοδος της Χώρας από το οικονομικό αδιέξοδο με όρους που έχουν τεθεί με αποκλειστικό γνώμονα την διαφύλαξη της εθνικής μας κυριαρχίας και την αποκατάσταση της νομιμότητας.

Παράλληλα, οι μηνυόμενοι, προς υποστήριξη και εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ξένων δυνάμεων, έχουν διαμορφώσει ένα τόσο καλά δομημένο σύστημα παραπληροφόρησης και αποσιώπησης της αλήθειας από τα υποχείριά τους, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, το οποίο δεν αφήνει τον Ελληνικό Λαό να αντιληφθεί τι πραγματικά συμβαίνει και τι πρόκειται να συμβεί τα επόμενα χρόνια στη χώρα μας εξαιτίας των συμφωνιών που έχουν συνάψει και συνεχίζουν να συνάπτουν με τους εταίρους δανειστές μας.

Από τα ως άνω προκύπτει ότι στοιχειοθετείται τόσο η αντικειμενική όσο και η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας που διαπράττουν οι μηνυόμενοι σε βάρος της Χώρας και του Ελληνικού Λαού και τούτο διότι με τις πράξεις και παραλείψεις τους, παραβιάζουν την ελεύθερη νομοθετική δύναμη του Ελληνικού Λαού, **επιτρέποντας σε εξωγενείς καταναγκαστικούς παράγοντες να επιβάλουν τους δικούς τους νόμους και όρους σε βάρος του Εθνικού συμφέροντος.**

Ειδικότερα, οι διεθνείς συμφωνίες που συνιστούν το πλέγμα συστήματος των Συμφωνιών Δανεισμού (Σύμβαση, Μνημόνιο και Συμφωνία Έγκρισης του ΔΝΤ) αποτελούν την κατάληξη διαπραγματεύσεων της Ελλάδας, των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του ΔΝΤ. Ορισμένες φάσεις των διαπραγματεύσεων αυτών έγιναν γνωστές με τα πολιτικά κείμενα που δόθηκαν στη

δημοσιότητα και επισυνάφθηκαν ως Παραρτήματα του ν. 3845/2010.

Όπως ανακοινώθηκε με τη «Δήλωση για τη στήριξη της Ελλάδας από τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης» της 11^{ης}-4-2010, τα εν λόγω κράτη είχαν «συμφωνήσει για τους όρους της χρηματοδοτικής στήριξης» της Ελλάδας, δηλαδή τουλάχιστον δώδεκα ημέρες πριν από την, με ημερομηνία 23-4-2010, αίτηση της Ελλάδας για χρηματοδότηση μέσω διμερών δανείων από τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και από το ΔΝΤ και σχεδόν ένα μήνα πριν από την ολοκλήρωση της σύναψης των Συμφωνιών Δανεισμού.

Συνεπώς, υπήρξε σχετική άνεση χρόνου τόσο για την τήρηση των διαδικασιών σύναψης των Συμφωνιών Δανεισμού που απαιτεί το Σύνταγμα, όσο και για τον έλεγχο νομιμότητας των όρων τους. Παρά τη σημασία των Συμφωνιών αυτών για την οικονομική υπόσταση της χώρας και παρά τους πρωτοφανείς σε είδος και βαρύτητα όρους που επιβλήθηκαν από τους Δανειστές, οι εν λόγω όροι έγιναν αποδεκτοί και **οι Συμφωνίες Δανεισμού συνήφθησαν χωρίς την προηγούμενη συζήτηση στη Βουλή και επικύρωση με νόμο του αντιπροσωπευτικού σώματος, κατά παράβαση της κοινοβουλευτικής και της αντιπροσωπευτικής αρχής του δημοκρατικού πολιτεύματος και του Συντάγματος.**

Ανεξάρτητα, όμως, από αυτή την παράλειψη, ορισμένοι βασικοί όροι των Συμφωνιών παραβιάζουν, εκτός από το ελληνικό Σύνταγμα, θεμελιώδεις αρχές και κανόνες του διεθνούς και του ευρωπαϊκού δικαίου. Ορισμένοι, μάλιστα, από αυτούς είναι πρωτόγνωροι στο σύγχρονο διεθνές δίκαιο και υπερβαίνουν κάθε όριο δικαίου, που θα ήταν ανεκτό στο πεδίο των οικονομικών σχέσεων των κρατών μελών της διεθνούς κοινότητας, πολύ δε

περισσότερο των οικονομικών σχέσεων των κρατών μελών της ΕΕ και ιδιαίτερα της Ευρωζώνης.

Συγκεκριμένα, **α.** ο όρος παραίτησης της Ελλάδας από τις ασυλίες προστασίας της εθνικής κυριαρχίας της, **β.** το δικαίωμα μεταβίβασης των δικαιωμάτων από τη Σύμβαση, **γ.** ο όρος της γνωμοδότησης των Νομικών Συμβούλων του Κράτους για τη νομιμότητα της Σύμβασης, **δ.** τα δικαιώματα των Δανειστών λόγω ακύρωσης των όρων της Σύμβασης, **ε.** οι παραβιάσεις του ελληνικού Συντάγματος.

Συνεπώς, ενώ οι μηνυόμενοι με την αποδοχή της πρότασής μου και την καταγγελία των συναφθεισών συμφωνιών με τους δανειστές, θα μπορούσαν να απαλλάξουν τη Χώρα μας απ' όλα τα δυσβάσταχτα οικονομικά μέτρα λιτότητας που επιβλήθηκαν δια της βίας με τους αντίστοιχους νόμους και να παύσουν κάθε περεταιίρω διαπραγμάτευση ή συνεργασία με τους Ευρωπαίους Δυνάστες, θυσιάζουν ηθελημένα την εθνική ανεξαρτησία της χώρας στις ιμπεριαλιστικές προθέσεις των δανειστών.

Ακόμη και σήμερα οι μηνυόμενοι, επικαλούμενοι οικονομικούς λόγους, συνεχίζουν να δικαιολογούν και να νομιμοποιούν με την υπογραφή τους την σύναψη συμφωνιών και την λήψη νέων μέτρων, που ουσιαστικά και νομικά καταλύουν το Δημοκρατικό Σύνταγμα της Χώρας μας, ζητώντας συγχρόνως την κατανόηση του ελληνικού λαού για το έγκλημά τους.

Ο δε 5^{ος} των μηνυομένων, ενώ πληροφορήθηκε ότι με την αποδοχή από την Ελληνική Κυβέρνηση της πρότασής μου περί δανειοδότησης, η Χώρα μας θα έβγαινε οριστικά από το οικονομικό αδιέξοδο, ουδεμία θέση έλαβε επί του θέματος, ουδεμία πίεση ή επιρροή άσκησε, αντιθέτως ανέχθηκε την απεμπόληση της Εθνικής

μας Κυριαρχίας κατά παράβαση των θεμελιωδών αρχών του Συντάγματος.

Ειδικότερα ο 5^{ος} μηνυόμενος, όφειλε ως Ανώτατος Άρχοντας του πολιτεύματος, να πάρει σαφή και ξεκάθαρη θέση ενημερώνοντας το Ελληνικό Κοινοβούλιο σχετικά με την πρότασή μου για την σωτηρία της Χώρας με όρους που σέβονται το Σύνταγμα και την Εθνική Κυριαρχία της Χώρας. Παρά ταύτα, επέλεξε συνειδητά να κωφεύσει και να αδιαφορήσει μέχρι την ολοκλήρωση του ξεπουλήματος της Χώρας μας με την ψήφιση του νέου νομοσχεδίου.

Την αυτή στάση ανοχής και αδιαφορίας τήρησαν όλοι οι αρχηγοί των κομμάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου, καθώς και οι Έλληνες Βουλευτές, οι οποίοι θα μπορούσαν με την υποβολή σχετικού ερωτήματος προς την Ελληνική Κυβέρνηση, να ασκήσουν τον δέοντα Κοινοβουλευτικό Έλεγχο και να ζητήσουν ευθύνες από τα μέλη της Κυβέρνησης για την στάση τους αυτή.

II. ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 259 ΠΚ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ «Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη».

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι

υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 εδάφ. α' του Π.Κ.
απαιτούνται:

α) παραβίαση υπηρεσιακού καθήκοντος το οποίο καθορίζεται με νόμο ή διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας,

β) πρόθεση του δράστη δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση παραβάσεως του καθήκοντος της υπηρεσίας και

γ) σκοπός του δράστη να προσπορίσει στον ίδιο ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη του εν λόγω σκοπού. Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνον η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν αλλά και η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του.

Ο όρος με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον, λογικά σημαίνει ότι η πράξη όπως επιχειρείται από τον δράστη δύναται να οδηγήσει στην απαίτηση παράνομου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτων και επί πλέον ότι η βούληση του δράστη κατευθύνεται στην απόκτηση του οφέλους ή στην πρόκληση της βλάβης.

Έτσι μεταξύ της πράξεως και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει μία τέτοια αιτιώδης σχέση ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος, αν δεν είναι αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι πρόσφορος περιποιήσεως της σκοπούμενης βλάβης ή του σκοπούμενου οφέλους, πράγμα που συμβαίνει όταν το σκοπούμενο όφελος ή η σκοπούμενη βλάβη δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνον με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος. Όταν

δε ο σκοπός συνίσταται σε βλάβη του κράτους πρέπει να προσδιορίζεται και σε τι συνίσταται η βλάβη αυτή.

Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 13 εδ. α ΠΚ «υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου».

Κατά δε τη νεώτερη διάταξη του άρθρου 263^A ΠΚ, επεκτείνεται η έννοια του υπαλλήλου ως εξής «Για την εφαρμογή των άρθρων 235, 236, 239, 241, 242, 243, 245, 246, 252, 253, 255, 256, 257, 258, 259, 261, 262 και 203 263 υπάλληλοι θεωρούνται εκτός από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 13, οι δήμαρχοι, οι πρόεδροι κοινοτήτων και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα: α) σε επιχειρήσεις ή οργανισμούς που ανήκουν στο Κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου και που εξυπηρετούν με αποκλειστική ή προνομιακή εκμετάλλευση την προμήθεια ή την παροχή στο κοινό νερό, φωτισμού, θερμότητας, κινητήριας δύναμης ή μέσων συγκοινωνίας ή επικοινωνίας ή μαζικής ενημέρωσης, β) σε τράπεζες που εδρεύουν στην ημεδαπή κατά το νόμο ή το καταστατικό τους, γ) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου και από νομικά πρόσωπα αναφερόμενα στα προηγούμενα εδάφια, εφ' όσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή, αν πρόκειται για ανώνυμη εταιρία, στο κεφάλαιό της ή τα ιδρυμένα αυτά νομικά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης, δ) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στα οποία κατά τις κείμενες διατάξεις μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο, από νομικά

πρόσωπα δημόσιου δικαίου ή από τις πιο πάνω τράπεζες επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις».

Υπάλληλοι κατά την κρατούσα νομολογία του Αρείου Πάγου θεωρούνται και οι κρατικοί λειτουργοί, δικαστές, Υπουργοί, βουλευτές κλπ (ΑΠ 729/1988).

Εν προκειμένω, όλοι οι μηνυόμενοι, παραβίασαν τα καθήκοντά τους που πηγάζουν από τον θεσμικό τους ρόλο ως όργανα του Κράτους και δημοκρατικά εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του Ελληνικού Λαού να προβούν σε όλες τις νόμιμες και ενδεδειγμένες ενέργειες, όπως αυτές οριοθετούνται από το Σύνταγμα και τους νόμους, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που πλήττει τη Χώρα μας.

Συγκεκριμένα, οι τέσσερεις πρώτοι μηνυόμενοι με πρόθεση παραβίασαν το υπηρεσιακό τους καθήκον να προβούν στον επισταμένο έλεγχο και αξιολόγηση της πρότασής μου που τους υποβλήθηκε αρμοδίως για τη δανειοδότηση της Ελληνικής Δημοκρατίας με σκοπό την εξάλειψη του δημοσίου χρέους.

Ειδικότερα, ενώ υπέβαλα εγκαίρως και αρμοδίως προς αυτούς πλήρη φάκελο της πρότασής μου με όρους εναρμονισμένους με το Σύνταγμα και τους νόμους του Ελληνικού Κράτους, αλλά και σε πλήρη σύμπνοια με το εθνικό συμφέρον, **επέλεξαν συνειδητά και σκόπιμα να την αγνοήσουν, χωρίς να εξετάσουν - ως όφειλαν - την αξιοπιστία και σοβαρότητα αυτής.**

Προκειμένου δε να δικαιολογήσουν την στάση τους αυτή στα μάτια του Ελληνικού λαού, έσπευσαν να με κατασυκοφαντήσουν διά του από 4-10-2012 δελτίου τύπου του Υπουργείου Οικονομικών παρουσιάζοντάς με ως κοινό απατεώνα και χρυσοθήρα.

Σκοπός των τεσσάρων πρώτων μηνυομένων ήταν η πρόκληση βλάβης στο κράτος εφόσον επέλεξαν συνειδητά να εμμείνουν σε συμβάσεις και συμφωνίες δανεισμού με όρους που προσκρούουν ευθέως στο Σύνταγμά μας και τη διεθνή νομιμότητα εφόσον εκχωρούν οικειοθελώς τον σκληρό πυρήνα της εθνικής μας κυριαρχίας.

Έχει αξία να σημειωθεί ότι κατά τον χρόνο σύναψης των συμφωνιών δανεισμού με την Τρόικα και παρά το γεγονός ότι οι εν λόγω συμφωνίες ήταν καταλυτικής σημασίας και σπουδαιότητας για την οικονομική υπόσταση της Χώρας, αυτές συνήφθησαν χωρίς την προηγούμενη συζήτηση στη Βουλή και επικύρωση με νόμο του αντιπροσωπευτικού σώματος, κατά παράβαση της κοινοβουλευτικής και της αντιπροσωπευτικής αρχής του δημοκρατικού πολιτεύματος και του Συντάγματος.

Κατ' αυτόν τον τρόπο οι μηνυόμενοι πρόδωσαν και παρέδωσαν την Χώρα μας σε ξένες δυνάμεις, παραιτούμενοι άνευ όρων και αμετακλήτως από το δικαίωμα της Εθνική κυριαρχίας καθώς και απ' όλα τα έννομα δικαιώματα προστασίας του οφειλέτη έναντι του δανειστή. Συνεχίζουν δε μέχρι και σήμερα να αγνοούν την αληθινή βούληση του Ελληνικού Λαού και διαχειρίζονται την εθνική μας περιουσία σαν να ήταν δική τους περιουσία, με την αλαζονεία ότι μπορούν να την διαθέτουν κατά βούληση, προκαλώντας τεράστια βλάβη στη Χώρα μας.

Οι δε λοιποί μηνυόμενοι, τέλεσαν την αξιόποινη πράξη της παράβασης καθήκοντος δια παραλείψεως και ειδικότερα:

Ο 5^{ος} των μηνυομένων, ενώ θα μπορούσε ως εκ του θεσμικού του ρόλου να ασκήσει την δέουσα επιρροή και πίεση στην Ελληνική Κυβέρνηση και τον Υπουργό Οικονομικών, για την αποδοχή της

πρότασής μου, εφόσον αποδεδειγμένα είχε πληροφορηθεί εγκαίρως την ύπαρξη αυτής, απείχε ηθελημένα από την οποιαδήποτε ενέργεια και ανέχθηκε την ψήφιση ενός νέου πολυνομοσχεδίου επαχθέστερου των προγενέστερων κατά παράβαση των θεμελιωδών αρχών του Σύνταγματος.

Παράβαση καθήκοντος δια παραλείψεως τέλεσαν και οι λοιποί μηνυόμενοι ως αρχηγοί των κομμάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου, καθώς και οι Έλληνες Βουλευτές εφόσον, παρά την σχετική ενημέρωση που είχαν λάβει από εμένα, επέλεξαν και αυτοί να αδιαφορήσουν παντελώς για το Εθνικό συμφέρον.

ΙΙΙ. ΑΠΙΣΤΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΕ ΒΑΘΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 256 ΠΚ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 256 ΠΚ «υπάλληλος που κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων ελαττώνει εν γνώσει του και για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, την δημόσια, την δημοτική ή την κοινοτική περιουσία ή την περιουσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, της οποίας η διαχείριση του είναι εμπιστευμένη, τιμωρείται α) με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών β) αν η ελάττωση είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και γ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν: 1) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και η ελάττωση της περιουσίας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, ανώτερης συνολικά των 30.000,00 ευρώ ή 2) το αντικείμενο της πράξεως έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 120.000,00 ευρώ.

Το υπό της διατάξεως του άνω άρθρου προβλεπόμενο έγκλημα αποτελεί ιδιαίτερο τοιούτο που διαπράττεται μόνο από υπάλληλο,

στον οποίο είναι διαπιστευμένη η διαχείριση γενικώς της δημοσίας υπηρεσίας, με αυτή την διάταξη δε τιμωρούνται, σύμφωνα με το άρθρο 263 Α περ. δ' υπάλληλοι, εκτός αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 13 ΠΚ, και όσοι υπηρετούν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στα οποία κατά τις κείμενες διατάξεις μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο, από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή από τράπεζες, επιχορηγήσεις ή επιδοτήσεις.

Υπάλληλοι δε κατά την κρατούσα νομολογία του Αρείου Πάγου, θεωρούνται και οι κρατικοί λειτουργοί, δικαστές, Υπουργοί, βουλευτές κλπ (ΑΠ 729/1988).

Ελάττωση της δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων, μπορεί να γίνει με θετική πράξη ή παράλειψη από οφειλόμενη ενέργεια.

Δημόσια είναι η περιουσία υπό διευρυμένη έννοια, που περιλαμβάνει τόσο αυτή που εξυπηρετεί δημόσιους σκοπούς, όσο και του fiscus.

Ο δόλος συνίσταται στην θέληση του δράστη να ελαττώσει τη δημόσια περιουσία και στη γνώση ότι με την πράξη του επέρχεται η ελάττωση, καθώς και σκοπός του δράστη να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, χωρίς να απαιτείται η επίτευξη του σκοπού του οφέλους.

Η κακουργηματική απιστία αποτελεί επιβαρυντική περίσταση, εφόσον το αντικείμενο της πράξης έχει συνολική αξία μεγαλύτερη από 120.000 ευρώ ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ιδιαίτερα τεχνάσματα.

Από τον Απρίλιο του 2010, οπότε ανακοινώθηκε η ανάγκη προσφυγής της Ελλάδας στον μηχανισμό στήριξης, μέχρι και σήμερα,

το ύψος της χρηματοδότησης από την Τρόικα έχει ανέλθει συνολικά στο ποσό των 247,1 δις ευρώ περίπου.

Ειδικότερα:

A) Όσον αφορά την πρώτη δανειακή σύμβαση από τις χώρες της Ευρωζώνης ύψους 80 δις. Ευρώ.

Η κάθε δόση του δανείου έχει περίοδο χάριτος 3 ετών ως προς την αποπληρωμή του κεφαλαίου και συνολική διάρκεια αποπληρωμής 5 ετών (3+2 έτη).

Οι τόκοι είχε συμφωνηθεί αρχικά να καταβάλλονται κάθε τρίμηνο με κυμαινόμενο επιτόκιο ίσο με το Euribor τριών μηνών πλέον περιθωρίου 3% για τα πρώτα τρία έτη και 4% για τα επόμενα.

Τον Μάρτιο του 2011 αποφασίστηκε η μείωση του επιτοκίου από 3% σε 2% και από 4 % σε 3 %.

Επίσης επεκτάθηκε η περίοδος χάριτος στα 4,5 έτη έναντι των 3 που ίσχυε και ή αύξηση της συνολικής διάρκειας του κάθε τμήματος του δανείου στα 10 έτη.

B) Όσον αφορά το δάνειο από το ΔΝΤ, ύψους 30 δις ευρώ.

Αυτό έχει περίοδο χάριτος 3 έτη περίπου ως προς την αποπληρωμή του κεφαλαίου και συνολική διάρκεια αποπληρωμής 5 έτη.

Οι τόκοι καταβάλλονται κάθε τρίμηνο με κυμαινόμενο επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο των Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων (SDR), πλέον περιθωρίου 2% για το εκταμιευθέν ποσό δανεισμού που υπερβαίνει το 300 % της συμμετοχής της Ελλάδος στο ΔΝΤ.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στο ΔΝΤ φτάνει το 1,3 δις ευρώ και συνεπώς όλες οι εκταμιεύσεις του ΔΝΤ προς την Ελλάδα φέρουν επιτόκιο SDR + 2 %, πλην ενός τμήματος της 1^{ης} δόσης.

Στο βαθμό που το εν λόγω χρηματοδοτικό άνοιγμα (>300 της συμμετοχής μιας χώρας στο ΔΝΤ), υπερβαίνει τα 3 έτη, τότε το επιτόκιο ανεβαίνει στο SDR + 3 %.

Γ) Όσον αφορά τη δεύτερη δανειακή σύμβαση με τις χώρες της Ευρωζώνης, ύψους 109, 1 δις ευρώ.

Τα ποσά που εκταμιεύτηκαν για την Ελλάδα έχουν περίοδο χάριτος από 15 έως 30 έτη για την αποπληρωμή του κεφαλαίου.

Το επιτόκιο δανεισμού είναι κυμαινόμενο σε ετήσια βάση προσεγγίζοντας το εκάστοτε κόστος χρηματοδότησης του EFSF (European Financial Stability Facility: Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας) που ανέρχεται σήμερα στο 3 % περίπου.

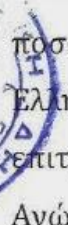
Δ) Όσον αφορά το δεύτερο δάνειο από το ΔΝΤ, ύψους 28 δις.

Έχει περίοδο χάριτος περίπου 4,5 έτη ως προς την αποπληρωμή του κεφαλαίου και συνολική διάρκεια αποπληρωμής 10 ετών (4,5 + 5,5 έτη).

Το επιτόκιο και οι λοιποί όροι δανεισμού παραμένουν ίδιοι με τον πρώτο δανεισμό.

Σημειωτέον ότι όλοι οι ανωτέρω δανεισμοί από τις χώρες της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ, συνοδεύονται από όρους οι οποίοι, όπως έχω ήδη εκθέσει, καταλύουν το Σύνταγμα και τους νόμους καθ' όσον εκχωρείται η εθνική κυριαρχία της Χώρας.

Η πρόταση την οποία υπέβαλα προς την Ελληνική Κυβέρνηση, αφορά την χρηματοδότηση της Ελληνική Δημοκρατίας, ύψους 600 δις, με δυνατότητα για περαιτέρω χρηματοδότηση και αφορά περίοδο αποπληρωμής 100 έτη με επιτόκιο 0,5 %.

Οι μοναδικοί όροι δε που έχω θέσει για την εκταμίευση του ποσού αυτού εκφράζουν το περί δικαίου αίσθημα όλων των Ελλήνων και είναι οι εξής: **α)** διεξαγωγή λογιστικού ελέγχου από επιτροπή διεθνών πραγματογνωμόνων υπό την εποπτεία των Ανώτατων Δικαστών του Αρείου Πάγου, για την εξακρίβωση του πραγματικού ύψους του δημόσιου χρέους και **β)** η διεξαγωγή έρευνας και απόδοση ευθυνών σε όλους αυτούς που είχαν στη διαχείρισή τους δημόσιο χρήμα (πολιτικών προσώπων και Διοικητικών στελεχών) μέχρι σήμερα.

Παρά το γεγονός ότι η πρόταση μου περί χρηματοδότησης της Ελληνικής Δημοκρατίας περιλαμβάνει ευνοϊκότερους όρους, οι οποίοι συνάδουν με την συνταγματική νομιμότητα και όχι μόνο θα εξασφαλίσουν την δημοσιονομική εξυγίανση αλλά επιπλέον θα ανοίξουν το δρόμο για την ανάπτυξη και την κοινωνική ευημερία της Χώρας μας, η Κυβέρνηση Συνεργασίας, δια των τριών πρώτων εκ των μηνυόμενων και ο 4^{ος} των μηνυομένων, Υπουργός Οικονομικών, εμμένουν από κοινού στις συμβάσεις δανεισμού με ξένες δυνάμεις, οι οποίες καταλύουν την εθνική μας κυριαρχία, ισοπεδώνουν τη Δημοκρατία και γονατίζουν τον Ελληνικό Λαό.

Η αδικαιολόγητη εμμονή των τεσσάρων πρώτων εκ των μηνυομένων στους όρους και τις συμφωνίες των ήδη συναφθεισών δανειακών συμβάσεων, αποτυπώνει τη δόλια προαίρεσή τους να ελαττώσουν τη δημόσια περιουσία εφόσον η είσπραξη των φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε άλλων εσόδων προορίζονται πλέον για την αποπληρωμή των τόκων των εν λόγω δανειακών συμβάσεων και εν συνεχεία των κεφαλαίων αυτών.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, οι 1^{ος}, 2^{ος}, 3^{ος} και 4^{ος} μηνυόμενοι συνειδητά πλέον και από κοινού επιλέγουν την επαχθέστερη λύση

για τη Χώρα μας, δηλαδή να εμμένουν στις δανειακές συμβάσεις και μάλιστα να διαπραγματεύονται τη σύναψη νέων επαχθέστερων των προηγούμενων, ενώ όφειλαν να αποδεχτούν την πρότασή μου ως ευνοϊκότερη και σύμφωνη με το εθνικό συμφέρον.

Ειδικότερα, οι τέσσερεις πρώτοι μνηνυόμενοι από κοινού προέβησαν σε περικοπές μισθών και συντάξεων και σε επιβολή φορολογικών μέτρων χωρίς κανένα απολύτως κοινωνικό κριτήριο με την πρόφαση ότι έτσι θα αυξάνονταν τα δημόσια έσοδα προκειμένου να καλυφθεί σταδιακά το δημόσιο έλλειμμα με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον.

Άλλωστε αυτό επιτάσσει το Σύνταγμά μας με τις διατάξεις των άρθρων 1, 28 παρ. 1 και 106 παρ. 3, με τις οποίες κατοχυρώνεται η ανώτατη αρχή δικαίου στη Δημοκρατία, που είναι το δημόσιο συμφέρον του Λαού.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι σε καταστάσεις οικονομικών δυσχερειών και αδυναμίας του κράτους για την ταυτόχρονη αποπληρωμή και των εξωτερικών δανείων και των εσωτερικών του υποχρεώσεων, **το Κράτος είναι υποχρεωμένο κατ' απόλυτη προτεραιότητα να καλύψει τις εσωτερικές του υποχρεώσεις και να αρνηθεί μονομερώς να εξοφλήσει τους ξένους δανειστές.**

Το δικαίωμα και η υποχρέωση αυτή της κάθε ανεξάρτητης και κυρίαρχης χώρας προβλέπεται και στο διεθνές δίκαιο (δόγμα CALVO) και συνιστά την ουσιαστικότερη και πρωταρχική έκφραση της Εθνικής Κυριαρχίας των Κρατών, η οποία είναι η ύψιστη μορφή εθνικού συμφέροντος. Το δικαίωμα αυτό έχουν ασκήσει όλες οι υπερχρεωμένες χώρες, με πρώτη μάλιστα την Γερμανία (δύο φορές τον 20^ο αιώνα) εκτός της Ελλάδας.

Η σημερινή πραγματικότητα ωστόσο, έτσι όπως προκύπτει από τα οικονομικά στοιχεία, αλλά και όπως την βιώνουν καθημερινά οι Έλληνες πολίτες, παρά την αύξηση εσόδων αλλά και πρωτογενούς πλεονάσματος που προκύπτουν από τα στοιχεία της γενικής κυβέρνησης, τα ποσοστά του δημόσιου ελλείμματος αντί να μειωθούν, όπως θα ήταν αναμενόμενο, έχουν σημειώσει αύξηση.

Στον προϋπολογισμό μάλιστα του έτους 2013 προβλέπεται υψηλότερο του αναμενόμενου έλλειμμα και βαθύτερη ύφεση. Συγκεκριμένα, προβλέπει έλλειμμα 5,2% του ΑΕΠ για το 2013 έναντι 4,2% που προέβλεπε το προσχέδιο. Η οικονομία αναμένεται να συρρικνωθεί κατά 4,5% έναντι προηγούμενης πρόβλεψης 3,8%, ενώ το δημόσιο χρέος εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 189,1% του ΑΕΠ έναντι προηγούμενης πρόβλεψης για 179,3%. Το ποσοστό ανεργίας εκτιμάται να αυξηθεί περαιτέρω το 2013, και να διαμορφωθεί στο 22,8% (σε εθνικολογιστική βάση) του εργατικού δυναμικού, κυρίως λόγω της κάμψης της οικονομικής δραστηριότητας που θα οδηγήσει σε περαιτέρω μείωση της απασχόλησης κατά 2,1%. Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ θα συνεχίσει να αυξάνεται και θα διαμορφωθεί στο 191,6% το 2014.

Επομένως, καθίσταται προφανές ότι από τότε που οι προγενέστερες Κυβερνήσεις και εν συνεχεία οι τέσσερις πρώτοι των μνησόμενων δέσμευσαν, είτε διά των πράξεων είτε διά των παραλείψεών τους, την χώρα μας με τις δανειακές συμβάσεις και τα Μνημόνια, όλα τα δημόσια έσοδα της χώρας μας από τις περικοπές μισθών και συντάξεων και την επιβολή δυσβάσταχτων φορολογικών μέτρων, αντί να διατίθενται για τη χρηματοδότηση ζωτικών δημοσίων υπηρεσιών, καταλήγουν στις τσέπες των δανειστών μας.

Ενώ λοιπόν η Ελλάδα συνεχίζει να λαμβάνει δισεκατομμύρια ευρώ ως έκτακτη βοήθεια από την Τρόικα, τα χρήματα αυτά καταλήγουν στις τσέπες των δανειστών της, ως τόκοι επί των δανείων που έλαβε η χώρα.

Αυτό προβλέπεται ρητά στο άρθρο 15 της 2ης Δανειακής Σύμβασης του Μαρτίου του 2012 με την Τρόικα, στο οποίο ορίζεται ρητά η σύσταση ενός Ταμείου Δημοσίων Εσόδων της Ελλάδος, με έδρα το Λουξεμβούργο (και υποκείμενο στο δίκαιο του κράτους αυτού), στο οποίο κατατίθενται ήδη όλα τα έσοδα του Ελληνικού Δημοσίου (από τις ΔΕΚΟ, εφορία, τελωνεία, εισιτήρια αρχαιολογικών χώρων κλπ), από αυτά εξοφλούνται **ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ** οι εκάστοτε δόσεις του εξωτερικού μας δημόσιου χρέους κι ό,τι απομένει θα προορίζεται για την κάλυψη στοιχειωδών εσωτερικών μας αναγκών.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η ζημία που έχουν προκαλέσει ηθελημένα οι 1^{ος}, 2^{ος}, 3^{ος} και 4^{ος} μηνυόμενοι στη δημόσια περιουσία προκύπτει με απλούς μαθηματικούς υπολογισμούς, αρκεί να λάβουμε υπόψη μας ότι το χρέος της Χώρας μας υπερβαίνει τα 340 δισ. ευρώ, επομένως η διαφορά έστω και μιας μονάδας επιτοκίου προκαλεί ζημία στη δημόσια περιουσία με παράλληλη αύξηση του δημοσίου ελλείμματος κατά 3,4 δισ. ευρώ ετησίως. Επομένως με βάση το προσφερόμενο από εμένα επιτόκιο ποσοστού 0,5 % σε σχέση με το επιτόκιο της ήδη συναφθείσας δανειακής σύμβασης ποσοστού 5 % τουλάχιστον, προκύπτει με μετριοπαθείς υπολογισμούς ότι η ζημία που έχουν προκαλέσει οι μηνυόμενοι στο δημόσιο ανέρχεται στο ποσό των 15,3 δισ. ευρώ ετησίως!

Επομένως, ο περίφημος «μηχανισμός στήριξης» είναι κατ' ακριβολογία μηχανισμός διάσωσης των δανειστών μας αλλά και των

χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και δεν έχει καμία σχέση με μηχανισμό διάσωσης της Ελληνικής Οικονομίας.

Προς επίρρωση τούτου, αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ οι Ελληνικές Τράπεζες δανείζονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) με επιτόκιο 0,5 έως 1 % με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, αυτές όταν δανείζουν το Ελληνικό Δημόσιο υπό τη μορφή αγοράς ομολόγων επιβάλλουν επιτόκιο 7 έως 8 %.

Σύμφωνα με τα ως άνω εκτιθέμενα, **οι 1^{ος}, 2^{ος}, 3^{ος} και 4^{ος} των μηνυόμενων έχουν τελέσει την πράξη της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος, κατ' άρθρο 256 περ. γ εδ. β του ΠΚ**, εφόσον κατά την είσπραξη και διαχείριση δημόσιου χρήματος, έχουν ελαττώσει εν γνώσει τους την δημόσια περιουσία επιλέγοντας να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των δανειστών της χώρας με την σύναψη και διατήρηση των επαχθέστατων δανειακών συμβάσεων αντί να επιλέξουν την ευνοϊκότερη λύση για τη χώρα μας και τον Ελληνικό Λαό, ήτοι τη σύναψη νέας δανειακής σύμβασης με εμένα που θα εξασφάλιζε την αποπληρωμή των προγενέστερων δανείων και την αποπληρωμή της τελευταίας δανειακής σύμβασης με πολύ ευνοϊκότερους όρους και χωρίς την επιβολή δυσβάσταχτων για τον Ελληνικό Λαό μέτρων.

Επειδή οι όλοι οι αναφερόμενοι μηνυόμενοι τέλεσαν σε βάρος της Ελλάδας και του Ελληνικού Λαού τις άδικες πράξεις της εσχάτης προδοσίας (άρθρο 134 παρ. 2, εδ. α' σε συνδυασμό με 134 Α ΠΚ) και της παράβασης καθήκοντος (κατ' άρθρο 259 ΠΚ), οι δε τέσσερις πρώτοι μηνυόμενοι τέλεσαν επιπλέον και την πράξη της κακουργηματικής απιστίας (άρθρο 256, εδ. γ' περ. 2 ΠΚ).

Συγκεκριμένα ενώ άπαντες οι μηνυόμενοι έλαβαν εγκαίρως γνώση της πρότασής μου περί δανειοδότησης της χώρας με όρους

ευνοϊκότερους από αυτούς που είχε ήδη αποδεχτεί η Ελληνική Κυβέρνηση, και ενώ όφειλαν ως εκ του θεσμικού τους ρόλου έκαστος εξ αυτών να προβεί στην άσκηση όλων των προβλεπόμενων από το Σύνταγμα και τους νόμους μέσων για την διαφύλαξη του εθνικού συμφέροντος, επέλεξαν συνειδητά οι μεν τέσσερεις πρώτοι να διατηρήσουν τις προγενέστερες δανειακές συμβάσεις και να προβούν με την διαδικασία του κατεπείγοντος στην ψήφιση νέου πολυνομοσχεδίου, αδιαφορώντας παντελώς για την υποβληθείσα από εμένα πρόταση δανειοδότησης, οι δε λοιποί να μείνουν απλοί θεατές στην κατάλυση του Συντάγματος και την εκχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας στις ξένες δυνάμεις της Τρόικας.

Επειδή δέον όπως διερευνηθεί η τυχόν διάπραξη από τους μνηυομένους και άλλων αξιόποινων πράξεων.

Επειδή προσάγω και επικαλούμαι τα κάτωθι σχετικά έγγραφα, με τη ρητή επιφύλαξη για την προσκόμιση νέων στοιχείων και αποδεικτικών εγγράφων:

1. Το νόμο 3845/2010 **(σχετ. 1)**.
2. Το νόμο 3986/2011 **(σχετ. 2)**.
3. Τον νόμο 4024/2011 **(σχετ. 3)**.

4. Αποδεικτικά κοινοποίησης της πρότασής μου περί δανειοδότησης της Χώρας προς **1)** τον Πρωθυπουργό της Χώρας, κ. Αντώνη Σαμαρά, **2)** τον Πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής, **3)** τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, κ. Φίλιππο Σαχινίδη, **4)** τον Υπουργό Οικονομικών, κ. Ιωάννη Στουρνάρα, **5)** τα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου, **6)** τον Άρειο Πάγο, **7)** τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεώργιο Προβόπουλο, **8)** την Πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, κα Christine Lagarde, **9)** τον Πρόεδρο της

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κ. Mario Monti, **10**) την Κυπριακή Δημοκρατία, **11**) τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Jose Manuel Barroso **(σχετ. 4α- 4ι)**.

 5. Αποδεικτικό κατάθεσης του ποσού των 600.000.000.000 δολαρίων ΗΠΑ υπό τη μορφή treasury bills υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας σε ειδικό κηδεμονεύοντα λογαριασμό με την ακριβή μετάφραση αυτού **(σχετ. 4ια)**

6. Την από 4-10-2012 ανακοίνωση που εξέδωσε το Υπουργείο Οικονομικών μέσω του διαδικτύου **(σχετ. 5)**.

7. Την από 17-10-2012 εξώδικη- δήλωση- πρόσκληση - διαμαρτυρία μου, την οποία επέδωσα στις 22-10-2012 προς :

- την Ελληνική Κυβέρνηση **(σχετ. 6)**,
- το Υπουργείο Οικονομικών **(σχετ. 7)**,
- κοινοποιούμενη συνάμα και προς τον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου **(σχετ. 8)**.

8. Την από 2-11-2012 αίτησή μου, την οποία κοινοποίησα αυθημερόν, ενόψει της ψήφισης του νέου νομοσχεδίου προς :

- τον Πρωθυπουργό της Ελληνικής Κυβέρνησης **(σχετ. 9)**
- τον Υπουργό Οικονομικών **(σχετ. 10)**,
- τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας **(σχετ. 11)** και
- τον Πρόεδρο της Βουλής **(σχετ. 12)**.

9. Το με αριθμό πρωτοκόλλου 9927/3-11-2012 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών **(σχετ. 13)**.

10. Την από 2-11-2012 και με αριθμό πρωτοκόλλου 2615/2012 δήλωση του Προέδρου της Βουλής, διά της οποίας μου γνωστοποιούσε ότι τα θέματα στα οποία αναφέρομαι δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του **(σχετ. 14)**.

11. Στις 7-11-2012, ενόψει της ψήφισης του νέου νομοσχεδίου απέστειλα προς :

- τον Πρωθυπουργό της Ελληνικής Κυβέρνησης **(σχετ. 15)**,
- τον Υπουργό Οικονομικών και **(σχετ. 16)**
- τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, **(σχετ. 17)**

12. Την ίδια ημέρα, ενημερώσαμε με επιστολές τα μέλη όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων δια των Προέδρων τους για την πρότασή μου περί δανειοδότησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και τους καλέσαμε να ασκήσουν όλα τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα και τους νόμους μέσα προκειμένου να λάβει η πρότασή μου τη δέουσα αντιμετώπιση από την Ελληνική Κυβέρνηση. Συγκεκριμένα κοινοποίησα προς :

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας δια του Προέδρου της κ. Αντωνίου Σαμαρά **(σχετ. 18)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα Ριζοσπαστικής Αριστεράς δια του Προέδρου της κ. Αλεξίου Τσίπρα **(σχετ. 19)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος δια του Προέδρου της κ. Ευάγγελου Βενιζέλο **(σχετ. 20)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Αριστεράς δια του Προέδρου της κ. Φωτίου Κουβέλη **(σχετ. 21)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων δια του Προέδρου της κ. Παναγιώτη Καμμένου **(σχετ. 22)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής δια του Προέδρου της κ. Νικολαού Μιχακολιάκου **(σχετ. 23)**

- Την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος δια της Γενικής Γραμματέως κας Παπαρήγα Αλέκας **(σχετ. 24)**

- τον ανεξάρτητο Βουλευτή Ηρακλείου κ. Μιχελογιαννάκη Ιωάννη **(σχετ. 25)**

- τον ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικολόπουλο Νικόλαο **(σχετ. 26)**

- τον ανεξάρτητο Βουλευτή Φθιώτιδας κ. Σταυρογιάννη Νικόλαο **(σχετ. 27)**.

13. Την από 16-11-2012 εξώδικη δήλωσή μου την οποία κοινοποίησα στις 19-11-2012 προς:

- Τον Υπουργό Οικονομικών **(σχετ. 28)**,

- Τον κ. Γεώργιο Προβόπουλο **(σχετ. 29)**,

- Τον κ. Βασίλη Μαστρόκαλο **(σχετ. 30)**,

- Την 23^η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, νομίμως εκπροσωπούμενη **(σχετ. 31)**.

14. Τον νόμο 4093/2012 **(σχετ. 32)**.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με τη ρητή επιφύλαξη παντός εν γένει δικαιώματός μου.

ΜΗΝΥΩ και ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩ

Τους άνω μηνυόμενους καθώς και κάθε άλλο υπεύθυνο, για όσες πράξεις τέλεσαν από κοινού σε βάρος του Ελληνικού Λαού, με τον τρόπο που περιγράφονται στην παρούσα μου.

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Την κατά Νόμο παραδειγματική τους τιμωρία.

ΔΗΛΩΝ

Ότι παρίσταμαι ως πολιτικώς ενάγων και ζητώ το ποσό των 44 ευρώ **με επιφύλαξη**, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστην εκ των πράξεων τους αυτών.

Επιφυλάσσομαι να προτείνω μάρτυρες καθώς και να προσκομίσω συμπληρωματικά στοιχεία και έγγραφα για την απόδειξη των αναφερομένων εις την παρούσα μου, πραγματικών περιστατικών.

Αιτούμαι να προσκομιστούν από τους μνησόμενους όλες οι συναφθείσες μέχρι σήμερα δανειακές συμβάσεις και τα σχετικά παραρτήματα αυτών, προς εξακρίβωση των όρων αυτών.

Πληρεξούσιο δικηγόρο και αντίκλητό μου, διορίζω με την παρούσα μου τον Γεώργιο Παπαδάκη του Ιωάννη, δικηγόρο Αθηνών, Πατριάρχου Ιωακείμ, αριθμός 19, τηλ. 210-7254694.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2012

Ο μνηστής

στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών
σήμερα την 29-11-2012

Περίληψη 12:50

Αντίκλητος 7αρχαλάκης

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΑΜΗ

Αρτεμίου Σωφράς

και κητέρας την από 28-11-2012

μηνική του Ανωτίου

Ζαμφορά κλη

ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΟΣ ΤΟ ΑΠΟΡΡΕΦΟΜΕΝΟ ΟΣΤΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΣΑΣ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

